

ди имать два, или тры, или четири членове думать ги, двучленный, тричленный, четверочленный и проч. и п. „Както не треба да верваш дунавы тѣ, тѣй треба да вѣрваш добры тѣ“ (двучленный). И „толко нѣщо неразумѣватели, какъ, отъ която причина е дошла болѣсть та, не може пакъ отъ нея да ся исцѣли?“ (тричленный) и пр. и такиви тѣ періоди ся думать правилны, и кай славенъ е четверочленный періодъ, а неправилны сѣ, кои то имать повече отъ четири членове.

9-о. Треба въ Періода четири нѣща да ся пазить, Соединеніе, ясность, сила, и Гармонія. Соединеніе ся дума, кога то една смыслъ, отъ начало до кгай не промѣнува лица та безъ нужда. Ясность ся дума, кога то полагамы речи тѣ (думы тѣ) тамъ, гдѣто имъ мѣсто то, и гдѣто треба, и съ собственно то имъ значеніе. Сила има періодъ кога то прави потребно то впечатленіе на слыхатели тѣ; на то, спомага много, ако полагамы само нужны тѣ речи, и п. кога то е страстенъ, иска скорость, в не сѣ нужди союзи тѣ. Ако въ такъвъ случай ги употребимъ, изгубвамы силѣ тѣ. Юще треба да ся полагають напредъ оныя речи, кои то усилвать періода: в. п. „азъ да режъ тѣй за вась?“, като чи да дума „несемъ толко безуменъ“. Тукъ всяка речъ е положена, както ижекува мысль та; тако и мысль та треба степенко да расте, и да ся увеличавать членове тѣ, и части тѣ имъ: защо слыхателя всякога ся надѣва да чюе по' голѣмы, и по' любопытни. А Гармонія та ся ражда, кога то речи тѣ тѣй ся наредени, що то да благодарять слуха: но то не треба пакъ челоуѣкъ безъ нужда да гледа тѣй да ги нареди, само, ако ся случи. Треба да гледа, да не ся бутать едно съ друго согласни тѣ, или гласни тѣ, но ако си случи нѣкой пѣтъ послучай, то и благодари много пѣтъ. А добро е всякій да гледа съ време да ся научи